

אוברטורה.
תמונה 1. בחווה.

- דודה אמונה: דורית, לכי מכאן. את מפריעה לי.
דורית: דודה אמונה, אין לי מה לעשות.
דודה: אז אל תעשי את זה כאן.
- דוד משה: זוזי, דורית. את מפריעה לי.
דורית: לא, דוד משה? לאן ללכת?
דוד: לא חשוב... לאן שאת רוצה.
- (דחליל): לא פאן. אני עובד. אל תעמדי כאן. את מפריעה לי.
דורית: אתה לא חושב שמותר לי לשבת כאן? טפשו!
(דחליל): אני טפשו? פוץ...
- (איש פח): שוב את מפריעה לי. לכי. זוזי.
דורית: למה אתה אומר לי מילים כאלה? אין לך לב?
(איש פח): לי אין לב? אני לא מרגיש? חצופה!
- (אריה): אנלי את יכולה בבקשה לזוז? אבל אל תספרי לדודה ולדוד שאמרתי את זה, טוב?
דורית: פוץ!
(אריה): לא. אל תגידי את זה.
- שכנה: איפה הדורית החצופה והשובבה הזאת? אני אראה לה!!
- דורית: איזה יום נכא. נדמה לי שאני מפריעה לכולם. לו יכולתי למצוא מקום רחוק, מעבר לאופק, מעבר לקשת, מקום בו י תגשמו החלומות שלי...
- שיר "מעבר לקשת"

תמונה 2. הסופה.

- דוד משה: דורית! בואי הנה!
דודה אמונה: איפה דורית? סופה מתקרבת. איפה דורית?
(אריה) (דחליל): דורית! טורנדו באה! סופה מתקרבת!!
(איש הפח): דורית! דורית! מהר הביתה!!

הַכֹּנֶסִי לַמִּדְבָּר, דּוֹרִית! דּוֹרִית! זוֹ סוּפָה חֲזָקָה וְהַנּוֹרָאָה!
דּוֹרִית!!!

דוד:
דודה:

סופה

תמונה 3. ארץ המונצ'קינים.

שיר המונצ'קינים

דורית: אִיפֹּה אָנִי?
פיה: בְּרוּכָה הַבָּאָה לְאַרְץ הַמוֹנְצ'קִינִים.
מונצ'קינים: בְּרוּכָה הַבָּאָה
פיה: אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ שֶׁהֲצַלְתְּ אֹתָנוּ מִמְכַשְׁפֵּת הַמִּזְרַח הַרְעָה וְהַנּוֹרָאָה.
מונצ'קינים: תוֹדָה
דורית: תוֹדָה רַבָּה
פיה: אֲנִי הֲצַלְתִּי?
מונצ'קינים: אֵת הַרְגַתְּ אֹתָהּ
הַרְגַתְּ אֹתָהּ
הַרְגַתְּ אֵת מְכַשְׁפֵּת הַצִּפּוֹן
אֵת מְכַשְׁפֵּת הַצִּפּוֹן הַרְעָה וְהַנּוֹרָאָה
דורית: אִי וְאִבּוֹי! אֲנִי הַרְגַתִּי?
פיה: כֵּן
מונצ'קינים: כֵּן
דורית: אֵיךְ?
פיה: הַבֵּית שֶׁלָּךְ נָפַל עֲלֶיךָ וְהָרַג אֹתָהּ בְּסוּפָה הַגְּדוֹלָה.
מונצ'קינים: נָפַל
הָרַג
נָפַל
הָרַג
דורית: סוּף סוּף
פיה: אִי וְאִבּוֹי.
מונצ'קינים: לְמָה? אֵת לֹא צְרִיכָה לְהַצְטַעַר. הִיא הֵייתָה מְכַשְׁפָּה רַעָה מְאֹד, וְהָרַבָּה שְׁנַיִם הַצִּיקָה לַמוֹנְצ'קִינִים
מונצ'קינים: כֵּן
הָרַבָּה שְׁנַיִם
הַצִּיקָה
לְמוֹנְצ'קִינִים
דורית: מִי הֵם הַמוֹנְצ'קִינִים?
פיה: הַמוֹנְצ'קִינִים? אֵלֶּה הָאֲנָשִׁים שֶׁגָּרִים בְּאַרְץ הַמוֹנְצ'קִינִים.
מונצ'קינים: אֲנִי מוֹנְצ'קִין

אני מונצ'קין

דורית:

ומי את?

פיה:

אני מכשפת הצפון המובה

מונצ'קנים:

ואנחנו אוהבים אותה

אוהבים אותה

חבל שנשארה עוד מכשפת המערב

רק עוד מכשפה רעה אחת נשארה

מכשפת המערב הרעה

ואני חשבת שכל המכשפות מתו מזמן. כך אמרה לי דודה אמנה.

דורית:

מונצ'קנים:

מי זאת דודה אמנה?

דודה אמ

ונה

דורית:

אני גרה עם דודה אמנה ודוד משה. לדוד משה הייתה חווה... אני כל כך מתגעגעת הביתה.

אני רוצה לחזור הביתה. איך אני יכולה לחזור הביתה?

פיה:

אל תבכי, ילדה. יש לנו קוסם טוב. הקוסם מארץ עוץ. הוא יכול לעזור לך.

מונצ'קנים:

כן. קוסם

עוץ

הקוסם מארץ עוץ

הקוסם מארץ עוץ

דורית:

אבל איפה הוא? איך אפשר ללכת אל הקוסם מארץ עוץ?

פיה:

את צריכה ללכת בשביל הזהב עד שתגיעי לעיר הברקת.

מונצ'קנים:

שביל הזהב

עיר הברקת

דורית:

אני רצה!

פיה:

רגעו קוץ איתך את נעלי הכסף של המכשפה הרעה מהמזרח. הן יעזרו לך.

מונצ'קנים:

הנעליים

נעלי הכסף של המכשפה

המכשפה הרעה מהמזרח

הן מתאימות לי. בדיוק!

דורית:

פיה:

הזהרי בדרך, ילדה. המכשפה הרעה מן המערב אוהבת להציק. היא ודאי תרצה לתפוס אותך.

מונצ'קנים:

לתפוס אותך

לתפוס

דורית:

אני פוחדת. אויב את יכולה לבוא איתי?

פיה:

לא. אני לא יכולה לבוא איתך. אבל אתן לך נשיקה, ולא יקרה לך כל רע.

מונצ'קנים:

נשיקה

נשיקה

פיה:

לכי לשלום, ילדה. דרך צלחה.

מונצ'קנים:

דרך צלחה

שביל הזהב

שביל הזהב

שיר "שביל הזהב"

תמונה 4 . הדחליל.

שלום.	דחליל:
מִי זֶה? מִי מְדַבֵּר?	דורית:
שְׁלוֹם לָךְ.	דחליל:
מָה זֶה? דְּחַלִּיל מְדַבֵּר?	דורית:
כֵּן. מָה נִשְׁמָע?	דחליל:
ש-ג-עוֹן. מָה שְׁלוֹמֶךָ?	דורית:
לֹא כָל כֶּךָ טוֹב. אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מָה לַעֲשׂוֹת. לֹא הִיָּה לִי מוֹחַ הַיִּיטִי חוֹשֵׁב מָה לַעֲשׂוֹת.	דחליל:
אֵין לָךְ מוֹחַ?	דורית:
לֹא. יֵשׁ לִי רַק הַרְבֵּה קֶשׁ בְּרֹאשׁ.	דחליל:

שיר הדחליל

לֹא אֶת הוֹלֶכֶת?	דחליל:
אֲנִי הוֹלֶכֶת לְאַרְץ עוֹץ, אֶל הַקּוֹסֶם מְאַרְץ עוֹץ. אֲוִלִי הוּא יַעֲזוֹר לִי לְחַזֵּר הַבַּיִתָּה.	דורית:
אֲוִלִי הוּא יוֹכֵל לַעֲזוֹר גַּם לִי? אֲוִלִי הוּא יִיתֵן לִי קֶצֶת שְׂכָל, קֶצֶת מוֹחַ?	דחליל:
אֲוִלִי. בּוֹא אִיתִי וְנִשְׁאַל אוֹתוֹ.	דורית:

שיר "שביל הזהב"

תמונה 5 . איש הפח.

בּוֹא נִנְוֹחַ קֶצֶת. אֲנִי עֵיִיפָה.	דורית:
(חורק)	איש פח:
מָה שְׁמַעְתִּי? מִי נֹאנֵחַ?	דורית:
אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ. אֲנִי אֶף פֵּעַם לֹא יוֹדֵעַ כְּלוּם.	דחליל:
דורית (לאיש הפח): מָה קָרָה לָךְ? אֶפְשֶׁר לַעֲזוֹר לָךְ?	דורית (לאיש הפח):
או, כֵּן. בִּבְקֶשָׁה. אֲנִי עוֹמֵד כְּאִן כְּבֹר שָׁנָה וְהַעֲלִיתִי חֲלוּדָה.	איש פח:
אֲנִי לֹא יְכוֹל לְזוּז. קָחִי בִּבְקֶשָׁה אֶת פְּחִית הַשֶּׁמֶן שֶׁם בְּשִׂיחִים וְשִׁמְנִי אוֹתִי.	(דורית משמנת אותו)
או... כֵּן... כֵּן... וְגַם כְּאִן. בְּכֶרֶךְ. תּוֹדָה. תּוֹדָה רַבָּה לָךְ. הִצַּלְתְּ אוֹתִי.	דורית:
אֵיזָה אִישׁ מְשׁוּנָה אַתָּה. אֶף פֵּעַם לֹא רָאִיתִי אִישׁ מִפֶּחַ.	איש הפח:
פֵּעַם הַיִּיטִי אָדָם רְגִיל, עִם לֵב חָס. אֶהְבֵּתִי אֶת חֲבֵרָה שְׁלִי.	
אֲבָל הַמְכַשְׁפָּה הַרְעָה מֵהַמְעֵרָב לֹא רָצְתָה שְׁנַתְחַתֵּן, וְהַפְּכָה חֲלָקִים	

מהגוף שלי לפח.
 אני לא מבין איד?
 קודם רגל, אחר כך יד, אחר כך עוד יד, ואפילו את הראש שלי היא הפכה לפח.
 אז כל הגוף שלך מפח?
 רק לב אי אפשר לעשות מפח. אין לי לב. ובלי לב אני לא יכול
 לאהוב את החברה המונצקנית שלי.

דחליל:
 איש פח:
 דורית:
 איש פח:

שיר איש הפח

אז בוא איתנו, ונבקש מהקוסם מארץ עוץ שייתן לך לב, כדי שתוכל להתחתן עם החברה שלך.
 כן! זה רעיון טוב. בוא איתנו אל הקוסם. הוא יעזור לך. אני הולך לבקש ממנו שכל
 אני חושב שהדבר הכי חשוב בחיים זה לב.
 ואני חושב שבלי שכל, בלי מוח, אי אפשר לחיות.
 בואו. נלך. כל אחד יקבל את מה שהוא מבקש.

דורית:
 דחליל:
 איש פח:
 דחליל:
 דורית:

שיר "שביל הזהב"

תמונה 6. האריה.

יש כאן דובים ביער?
 לא יודע. אני לא יודע כלום.
 ונמרים? בטח יש כאן נמרים.
 אולי אבל אריות יש כאן.
 דובים? נמרים? אריות?
 טפשונו, לא ככה צריך להגיד: אריות נמרים ודובים או מיי? יאללה!
 אריות נמרים ודובים או מיי?
 " " " " "

דורית:
 דחליל:
 דורית:
 איש פח:
 דחליל:
 דורית:
 כולם:

(האריה מתפרץ ומפיל את הדחליל)

לך מפה! גבור גדול נגד דחליל מקש...
 אתה סתם פחדן. זה מה שאתה.
 אני יודע (בוכה) אני באמת פחדן אבל מה אני יכול לעשות?
 איד יכול מלך התיירות להיות פחדן?
 ככה זה. אני שואג וכולם מפחדים ממני. אבל בעצם אני פחדן. אני מפחד מכל דבר.

איש פח:
 דורית:
 אריה:
 דורית:
 אריה:

שיר האריה

מלך התיירות צריך להיות אמיץ, או שאני שוב טועה?
 בשעת סכנה הלב שלי תמיד דופק חזק.
 תשמח שלפחות יש לך לב...
 אולי הקוסם מארץ עוץ ייתן לך אומץ. אנחנו הולכים אליו. בוא איתנו.
 אני הולך לבקש ממנו שכל
 ואני לב.

דחליל:
 אריה:
 איש פח:
 דורית:
 דחליל:
 איש פח:

דורית: ואני -- שיחזיר אותי הבייתה.
 כולם: בוא איתנו!
 אריה: אל הקוסם מארץ עוגן!

שיר "שביל הזהב"

תמונה 7. בעיד הברקת.

קולו של עוגן: אני עוגן הגדול והנורא. מי אתה ומה רצונך?
 דורית: אני דורית. באתי לבקש ממך עזרה.
 קולו של עוגן: איך יש לך נעלי כסף?
 דורית: הם היו של מכשפת המערב הרעה, לפני שהבית שלי נפל עליה והרג אותה.
 קולו של עוגן: ואיך יש לך סימן קסם על המצח?
 דורית: מכשפת הצפון הטובה נתנה לי נשיקה. היא שלחה אותי אליך.
 קולו של עוגן: ומה את רוצה ממני?
 דורית: אני רוצה שתחזיר אותי הבייתה.
 קולו של עוגן: טוב, אבל קודם את צריכה לעשות משהו.
 דורית: מה אני צריכה לעשות?
 קולו של עוגן: את צריכה להרוג את מכשפת המזרח הרעה.
 דורית: איך אני יכולה לעשות דבר כזה?
 קולו של עוגן: את נועלת את נעלי הכסף. יש בהן קסם...
 דורית: אני הולכתו!
 קולו של עוגן: אבל זכרי שהמכשפה היא רעה מאד וצריך להרוג אותה. עכשיו לכי. (יוצאת. נכנס הדחליל)
 דחליל: אני עוגן הגדול והנורא. מי אתה ומה רצונך?
 קולו של עוגן: אני דחליל והראש שלי מלא קש. באתי לבקש ממך שתתן לי קצת שכל.
 דחליל: אם תהרוג את המכשפה הרעה של ארץ המערב, אעשה אותך לאיש החכם ביותר במדינה.
 קולו של עוגן: אוי ואבוי. איך אוכל לעשות דבר כזה?
 דחליל: לך עם דורית ותצליח. (הדחליל יוצא. נכנס איש הפח)
 קולו של עוגן: אני עוגן הגדול והנורא. מי אתה ומה רצונך?
 איש פח: אני איש עשוי מפח. אין לי לב ואני לא יכול לאהוב. בבקשה ממך, תן לי לב, כדי שאוכל להיות שוב בן אדם.
 קולו של עוגן: אם תלך עם דורית והדחליל, ותהרגו את המכשפה הרעה של המערב, אתן לך לב, לב גדול. (יוצא. נכנס האריה)
 אריה: אני עוגן הגדול והנורא. מי אתה ומה רצונך?
 קולו של עוגן: אני אריה, מלך החיות. אבל אני פחדן גדול. אולי אתה יכול לתת לי קצת אומץ?
 אריה: אחרי שתהרגו את המכשפה הרעה של המערב, אתן לך אומץ, ותהיה שוב מלך החיות.
 קולו של עוגן: עכשיו לך עם דורית ועם החברים שלך.

שיר "שביל הזהב"

תמונה 8. בבית המכשפה ביער.

המכשפה: הַה הַה הַה .. הַנְּה הַסּ. עַכְשִׁיו גַּם הַסּ יִהְיוּ הַעֲבָדִים שְׁלִי. (הַעוֹזְרִים מְכַנְּיִים אֶת הָאֲרִיָּה, הַדַּחֲלִיל וְאִישׁ הַפֶּחַ קְשׁוּרִים)

עוזר: נֶא לְזַרוֹק אֶת כּוֹלֶם לְכֹלֵא! הַה הַה הַה ... וְאִיפֹה דוֹרִית?

המכשפה: לֹא הַעֲזֹנוּ לְנִגּוּעַ בָּהּ. יֵשׁ לָהּ נְעִלִי כֶסֶף וְאוֹת קֶסֶם שֶׁל הַמְּכַשְׁפָּה הַטּוֹבָה, עַל הַמִּצָּח.

עוזר: אֲנִי רוֹצֵה אֶת נְעִלֵי הַכֶּסֶף שְׁלָהּ! אֲנִי אֲגַנוּב לָהּ אוֹתוֹ!

דורית: הַנְּה הִיא בָּאָה.

המכשפה: שְׁלוֹם לָךְ. לְמָה תִּפְסַת אֶת הַחֹבְרִים שְׁלִי?

המכשפה: הַה הַה הַה ... עַכְשִׁיו תִּעֲבֹדִי בְּשִׁבְלֵי תְּמִיד. אֶת הַחֹבְרִים שְׁלָךְ גַּם. לְכִי לְמַטְבַּח! (לַעֲצֻמָּה) אֵיךְ אֶקַּח מִמֶּנָּה אֶת הַנְּעִלִים שְׁלָהּ? דוֹרִית!

דורית: כִּי?

המכשפה: קָחִי דְלֵי מֵיִם וְרַחֲצִי אֶת הַרְצָפָה! (דוֹרִית עוֹשֶׂה הַכֹּל) לְמָה אֶת לֹא חוֹלְצֶת אֶת הַנְּעִלִים בְּמִיּוֹם?

דורית: כִּי הַמְּכַשְׁפָּה הַטּוֹבָה נִתְּנָה לִי אוֹתוֹ וְאָמְרָה לִי לְשַׁמּוֹר עֲלֵיהֶן הַיָּטֵב. (הַמְּכַשְׁפָּה לוֹקַחֶת לָהּ נְעִלִים) תֵּנִי לִי אֶת הַנְּעִלִים...

המכשפה: הַה הַה הַה ... הִיא שְׁלִי עַכְשִׁיו! עוֹד מַעַט אֶקְבֵּל גַּם אֶת הַשְּׂנִיָּה.

דורית: מִרְשַׁעְתִּי... תֵּנִי לִי אֶת הַנְּעִלִים! (מַרְדֵּף. דוֹרִית לוֹקַחֶת דְּלֵי מֵיִם)

המכשפה: לֹא... לֹא... לֹא מֵיִם... זֶה הַסּוּף שְׁלִי... לֹא מֵיִם!!! (בוֹרַחַת הַחוּצָה. דוֹרִית שׁוֹפְכַת אַחֲרֶיהָ אֶת הַמֵּיִם)

דורית: לֹא מֵיִם! אֲנִי נִמְסָה!! ... אֲנִי נִמְסָה!!

דורית: דַּחֲלִיל! אִישׁ הַפֶּחַ! הַמְּכַשְׁפָּה מִתְּהַוֵּ! אֲרִיָּה! הִיא נִמְסָה!! הִיא הִיָּתָה עֲשׂוּיָה מְסוּפָר... הַמְּכַשְׁפָּה מִתָּה!!

תמונה 9. בעיד הברקת.

קולו של עוץ: מַה רְצוֹנְכֶם?

הדחליל: בָּאנוּ לְקַבֵּל אֶת שְׁכָרְנוּ.

קולו של עוץ: (חֹלֵשׁ) אֲנִי צָרִיךְ לְחֻשׁוֹב.

איש הפוח: מַה זֹאת אוֹמַרְתָּ?

קולו של עוץ: (מַהֶסֶס) חֲזְרוּ אֵלַי מִחֵר וְאֶתֶן לָכֶם תְּשׁוּבָה.

האריה: (מִתְרַגֵּז) הֲרִגְנוּ אֶת הַמְּכַשְׁפָּה וְאֶתָּה לֹא נוֹתֵן לָנוּ מַה שֶׁהַבְּטָחְתָּ?

דורית: (נוֹהֵם. הַדַּחֲלִיל וּבַהֵל וּמְפִיל אֶת הַוִּילוֹן שֶׁהִסְתִּיר אֶת עוץ) מִי אַתָּה?

עוץ: (מִגְמָגֵם) אֲנִי עוץ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא. אֵל תִּכּוּ אוֹתִי. אַעֲשֶׂה כֹל מַה שֶׁתִּרְצוּ.

כולם: אַתָּה עוץ הַגָּדוֹל? אַתָּה רָמָאיי!

עוץ: וְכֹן. אֲנִי רָמָאיי. אֲנִי אִישׁ פְּשׁוּט, קָטָן וּפְחוּדָן. עֲבַדְתִּי פְּעַם בְּקֶרֶס וּמֵאָז אֲנִי מְצַלִּיחַ לְרַמּוֹת אֶת כּוֹלֵי כָל הָאֲנָשִׁים חוֹשְׁבִים שֶׁאֲנִי קוֹסֵם גָּדוֹל. הָאִמַּת הִיא שֶׁאֲנִי לֹא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת בְּשִׁבְלֵיכֶם כְּלֹאם.

כולם: אֲבֵל אַתָּה מוֹכֵרָח!

דחליל: מִי יִיתֵן לִי שְׁכֵל?

איש פוח: מִי יִיתֵן לִי לֵב?

האריה: מִי יִיתֵן לִי אוֹמֵץ?

דורית: מִי יִבְיֵא אוֹתִי הַבֵּייתָה?

עוץ: טוֹב. אֲנִי אֲנַסֶּה לַעֲזוֹר לָכֶם. (לְדַחֲלִיל) בּוֹא הַנְּה. (מוֹרִיד אֶת הַכּוֹבַע שֶׁלוֹ וְחוֹבֵשׁ לוֹ כִּיפָה) עַכְשִׁיו אַתָּה חֹכֵם!

(לאיש הפח) ואתה--בוא הנה. (מגיש לו תפילין) הנה לך לבו
(לאריה) ואתה! קח את זה (עוטף אותו בסליית) איד אתה מרגיש?
חלא אומץ!

האריה:

גם אני רוצה משהו יותר טוב מסתם נעליים צבועות בצבע כסף.
(עוץ מגיש לה ספר תורה/ סידור)

דורית:

אבל איד אני הביתה?

דורית:

עוד לא הבנתם שכל הדברים שנתתי לכם מספיקים כדי להשיג הפול? הם יביאו אתכם לכול
מקום שתמצאו פשוט--

עוץ:

צאו לדוד!! דוד צלחה!!!

פינאלה